

För ett par veckor sedan publicerade Marxistarkivet artikelsamlingen [Olustig kampanj mot ukrainska socialister och ryska Vänsterfronten](#). Den handlade om den kampanj som inleddes i höstas i tidningen *Arbetaren*, och som har som röd tråd att framställa alla som på ett eller annat sätt är/varit kritiska mot Majdanrörelsen och regimen i Kiev som pro-Putin. Huvudanklagade har varit Borotba i Ukraina och Vänsterfronten i Ryssland. Även Vänsterpartiet har attackerats för att man stött Borotba.

Kampanjen fick nytt liv den 11 mars då artiklar av samma slag (och samma skribent!) dök upp i *Aftonbladet*. *Arbetaren* har å sin sida fortsatt att publicera artiklar på temat ”den proryska vänstern”, även om man inte direkt attackerat Borotba och Vänsterfronten.

Artikeln nedan (från tidningen *Avanti*) synar både artiklarna i *Arbetaren* och de i *Aftonbladet*.

Martin F 2/4 2015

Smutsiga lögnen om Vänsterpartiets stöd till ”pro-ryska rebeller”

Ylva Vinberg

Avanti 1/4 2015

Vänsterpartiet har nyligen anklagats för att ha samarbetat med och donerat pengar till pro-ryska separatister. Detta är bara det senaste steget i en lögnaktig kampanj om Ukraina som bedrivits dagligen i svensk media. Ryssland utmålas som det land som startat inbördeskriget, regeringen i Kiev framställs som ett oskyldigt offer och USA och EU som landets godhjärtade försvarare. Vänsterpartiet måste stå fast i sitt försvar av vänstern i Ukraina och bemöta denna smutsiga propaganda.

Den 11 mars ”avslöjade” *Aftonbladet* att Vänsterpartiet haft ett samarbete med den ukrainska vänsterorganisationen Borotba, och gett dem bistånd genom sin biståndsorganisation.¹ I artikeln kallas Borotba för pro-ryska separatister, och Jakob Hedenskog, säkerhetspolitisk analytiker på Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI), kallar dem för ”en av brickorna i Putins maktspel”. Han tillägger att de ”som en aktiv del av anti-majdan-rörelsen [i praktiken hamnar] på samma sida som de pro-ryska separatisterna i Donbass”. Man hänvisar också till Borotbas samarbete med Vänsterfronten i Ryssland som det påstås ”kontrolleras av Kreml”. En närmare undersökning visar att denna artikel inte är annat än ett hopkok av lögn och propaganda.

Även om IMT inte nödvändigtvis håller med Borotba eller Vänsterfronten i alla frågor om övergripande analys eller strategi, är det en grundläggande plikt att försvara dem emot sådana smutsiga attacker. Dessa kamrater kämpar under svåra förhållanden – och oavsett eventuella åsiktsskillnader kan och får vi inte vika oss för högerens propaganda.

Istället för att försvara Borotba har Vänsterpartiet framhävt att de avbrutit samarbetet med dem och att de stödjer sanktionerna mot Ryssland. Vi hoppas att Vänsterpartiets vacklan i denna fråga beror på bristande kunskaper i sakfrågan – brister som vi med denna artikel hoppas kunna bidra till att övervinna. Partiet måste stå fast och gå till motangrepp mot våra fienders propaganda.

Vem attackerar vänstern och varför?

Påståendena om att Borotba och Vänsterfronten skulle vara ”pro-ryska separatister” eller ”Putinagenter”, är direkt löjeväckande, eftersom det handlar om organisationer som alltid har varit konsekventa motståndare till Putin. Men vem kommer med dessa påståenden och varför? På grund av deras kritik mot den nya regeringen i Ukraina och majdan-rörelsen har Borotba blivit hatade av många som stöttat Euromajdan, där en del anarkister hamnat i sällskap med fascister. I denna svartvita värld är alla som inte okritiskt stödjer den rörelsen och den nya regeringen automatiskt istället för Putin.

Det enda ”bevis” som presenteras i *Aftonbladet*-artikeln, är en ”förfalskad revisionsrapport” som Vänsterns Internationella Forum (VIF) ska ha försökt dölja. Det enda beviset för detta är i sin tur att en dåvarande intern revisor enligt *Aftonbladet* ska ha ”reagerat på upplägget.” I *Aftonbladet* står det: ”Efter påtryckningar från revisorn betalades 128 000 kronor av pengarna tillbaka till VIF. – Svenskarna blev lurade, säger Potarskaja.” Men Nina Potarskaja, den interna revisor som hänvisas till, ställde aldrig upp på en intervju för *Aftonbladet*.

Tidningen Internationalen har rätt ut denna fråga, och detta förtjänar ett utförligt citat:

”Nyligen skrev en man som kallar sig journalist en 'avslöjande' artikel om den gamla kontroversen gällande hur Kiritjuk, Sjapinov och Mantjuk, aktivister i den organisation som senare skulle bli Borotba, fick pengar från en svensk fond', skriver Nina Potarskaja på sin offentliga Facebooksida (16/3), och fortsätter:

"Journalisten' kontaktade mig och började ställa konstiga frågor. Helt klart försökte han sätta in mina ord i ett färdigt 'koncept' som för mig var obegripligt. Jag vet inte vilka mer som han har talat med före mig, men jag vägrade att ställa upp med kommentarer och att ge 'vittnesmål' till hans artikel, gällande en oklar internationell skandal som är fem år gammal. Men vad får jag se trots detta? En artikel dyker upp där mitt namn förekommer som källa och där det ser ut som att jag har gett kommentarer.”

Internationalen fortsätter:

¹ Se: <http://www.aftonbladet.se/nyheter/article20447581.ab>

”Vidare hävdar Nina Potarskaja att när hon protesterade angående publiceringen av denna påstått förfälskade intervju som frilansjournalisten hade skrivit i Aftonbladet, så hotade han med att 'avslöja' henne som en 'Kremlagent', med hänvisning till att hon nyligen hade besökt utbrytarrepubliken Donetsk i östra Ukraina i egenskap av journalist. Enligt uppgift har Nina Potarskaja nu skrivit protestbrev till flera chefer på Aftonbladet efter publiceringen av artikeln.”²

Nina Potarskaja kan knappast sägas vara pro-rysk, separatist eller liknande. Hon är medlem i Vänsteroppositionen – en grupp som stöttat majdan-rörelsen. Vi ska undersöka resten av de ogrundade påståendena i artikeln, men redan här ser vi att det enda i hela artikeln som underbyggs av någonting som ens liknar något slags bevis är ett rent fabrikat.

Journalisten som omnämns är Egor Putilov, som är medförfattare till artikeln i *Aftonbladet*. Det verkar vara han som stått för ”informationen”. Också i syndikalistiska *Arbetaren* har en artikel av Putilov publicerats, där han pekar ut ledare för Vänsterfronten som Putinstyrda.³ Bland annat nämns Alexey Sachnin som lever i exil i Sverige och som knappt sysslat med något annat sedan han kom till Sverige än att prata om Putins repression mot vänstern i Ryssland.⁴ En synnerligen märklig agent måste man säga, men det verkar inte förbrylla Putilov. I en granskning av *Arbetaren*-artikeln kunde *Internationalen* återigen konstatera graverande brister, och skriver:

”Det här är dock inte första gången som Egor Putilovs artikel mot Sachnin och Vänsterfronten publiceras. Den har redan publicerats på ryska i två omgångar (18/9 och 31/10). Där blev det snabbt en skandal på grund av alla uppenbara sakfel. Flera av intervjupersonerna trädde fram och förklarade att Putilov hade förfälskat deras citat. En av intervjupersonerna, Vänsterfrontens Ilya Ponomarev, har låtit publicera hela sin mejlkonversation med Egor Putilov som bevis på att han ljugar.”⁵

Att *Aftonbladet* inte har publicerat en ursäkt och tagit avstånd från sin artikel i sin helhet är ingenting annat än en skandal. Ännu mer förvånande och skandalöst är att tidningen *Arbetaren* erbjuder utrymme för denna oseriösa och systematiska ryktesspridning om vänstern.

Sant och falskt om Ukraina

Som marxister är vi oförsonliga motståndare till kapitalismen i Ryssland och dess försvarare, särskilt gangstern Putin. Men det betyder inte att vi är beredda att okritiskt acceptera alla påståenden från den härskande klassen i Sverige, deras medier eller politiska ledare – eftersom vi är lika oförsonliga motståndare till dem och deras ruttna kapitalism. De talar med dubbla tungor, och deras propaganda tjänar bestämda syften.

Hela rapporteringen kring Ukraina har fått det att framstå som en konflikt mellan västliga ”demokrater” och ”pro-ryska separatister”, uppbackade av Putin. Men i själva verket är det den ukrainska regeringen själva som inlett ett krig mot sin egen befolkning, med stöd av USA och EU. Efter Janukovitj fall tog den nya regeringen, där högerextrema och även fascistister ingick, omedelbart initiativ till ett avtal med IMF för att få nödlån och undvika statsbankrutt. Villkoren var hårda nedskärningar: avskaffande av subventioner på gaspriset för uppvärm-

² <http://www.internationalen.se/2015/03/nina-potarskaja-intervjun-med-mig-i-aftonbladet-var-falsk/>

³ <http://arbetaren.se/artiklar/teknologerna-bakom-putins-propagandakrig/>

⁴ <http://www.aftonbladet.se/kultur/article18313865.ab>, <http://www.dn.se/kultur-noje/kulturdebatt/putins-amnesti-ar-bara-ett-spel/>, <http://www.expressen.se/debatt/satt-pa-vladimir-putins-ryska-lakejer/>

⁵ <http://www.internationalen.se/2014/11/arbetaren-hetsar-mot-ryska-demokratiska-vanstern/>

<http://ilya-ponomarev.livejournal.com/641358.html>

<http://www.colta.ru/articles/society/4784?page=46>

<http://kashin.guru/2014/11/04/kostin-potom-finansiroval-rabkor-ru-levy-e-otvechayut-na-obvineniya-v-karmannosti/>

ning, massavskedande av statsanställda, frysta löner och pensioner, en höjning av pensionsåldern till 65 år med mera.

Regeringens ökade samarbete med fascister, dess planerade åtstramningar, provokationer och hot mot den rysktalande befolkningen, orsakade en massrörelse i östra Ukraina. I flera veckor pågick demonstrationer mot regeringen i Charkov, Odessa, Luhansk, Donetsk och på flera andra ställen. Det var också flera ockupationer av administrativa byggnader och senare såg vi massavhopp inom delar av polisen och säkerhetstjänsten till den upproriska befolkningen.

Pro-ryska element, samt förmodligen även ryska agenter, deltog i denna rörelse och försökte använda den för sina egna syften. Men de som dominerade var i början vanliga arbetare och fattiga som ville kämpa mot regeringens attacker, vilket visas av exempelvis gruvarbetarnas protester.⁶ Det fanns också då en del som inte var direkt pro-ryska, men som hade illusioner i att Ryssland skulle komma till dess hjälp. Folkomröstningarna och sedan utropandet av etablerandet av ”folkrepublikerna” i Donetsk och Lugansk byggde på den felaktiga illusionen att man skulle få ett snabbt erkännande från Ryssland.

Kiev svarade med att lansera en ”antiterrorist-operation” (ATO). Men tre på varandra följande ATO-insatser fick problem med trupper som vägrade skjuta mot obeväpnade civila som omringade dem i Kramatorsk, Slovjansk och på andra platser. Vissa deserterade till och med och gick över på dess sida. Myterier och protester spreds också till andra delar av Ukraina där släkt till inkallade och reservsoldater i vissa fall fysiskt hindrade trupperna från att skickas till fronten.

Regeringen återinförde därför nationalgardet och olika bataljoner under inrikesdepartementet som bestod av ”patriotiska volontärer” från fascistiska, nationalistiska och nynazistiska organisationer (Ukrainas patrioter, Brödraskapet, Svoboda, Majdans självförsvar, etc.), varav många var en del av Högra Sektorn. Dessa nazister – som är samvetslösa vakthundar för imperialismen – hade inte några skrupler över att attackera och slakta befolkningen i östra och södra Ukraina.

Ju mer regeringen baserat sig på fascister, desto mer friheter har de behövt låta fascisterna ta, och desto längre högerut har regeringen rört sig. Den 2 maj 2014, genomfördes massakern i Odessa, där minst 48 människor dödades då fascister satte eld på fackföreningshuset. Vi har sett fascistattacker mot vänsterorganisationer i hela Ukraina, attacker mot Kommunistpartiets kontor i Kiev och andra städer, försök att förbjuda Kommunistpartiet och diskussioner om att förbjuda ”kommunistisk ideologi”. Det har varit räder mot Borotbas lokaler i flera städer som tvingat organisationen att gå under jorden, en våg av arresteringar, hårda inskränkningar mot sociala medier och ett allmänt angrepp mot de demokratiska rättigheterna.

Är Borotba separatister?

Borotba (”Kampen”) är den organisation som Vänsterpartiet har stöttat, och som påstås vara en ”bricka i Putins maktspel” och ”på samma sida” som ”pro-ryska separatister”. Men organisationen, som bildades i maj 2011, har tvärtom konsekvent kritiserat Putin, Ryssland och den före detta ryssvänliga regeringen i Ukraina.⁷ Samtidigt har de varit kritiska till Euromajdan-rörelsen.

Euromajdan återspeglade visserligen ett genuint missnöje med den katastrofala ekonomiska situation som orsakats av kapitalismens återinförande, dess nuvarande kris och den utbredda

⁶ Se <http://ukraineantifascistsolidarity.wordpress.com/2014/06/19/donetsk-miners-give-kiev-48h-ultimatum-stop-war-or-we-will-take-up-arms/>

⁷ <http://borotba.su/otrustite-udalczova-volki-pozornye-piket-borotbistov-pod-stenami-posolstva-rossii.html>
<http://borotba.su/aktivisti-borotbyi-proveli-akcziju-u-konsulstva-rf-pr...>
<http://borotba.su/delo-razvozhava-za-kirichukom-vedetsya-slezhka.html>

korruptionen, vilket förklarar varför ingen ville försvara Janukovitj regim. Under en period hade rörelsen också masskaraktär.

Men sett till dess klassammansättning, politiska mål och dominerande politiska krafter och ledarskap var rörelsen reaktionär. Dess mål var att Ukraina skulle bli en del av EU. De oppositionella borgerliga liberala partierna dominerande i mobiliseringen, och chocktrupperna försågs av extremhögern och nynazistiska krafter. Den officiella ”ledaren” för majdan rörelsen var den ökände extremhöger riksdagsledamoten Andrij Parubij som grundade den nynazistiska Social-Nationalistiska Församlingen. Redan från första början slängdes vänstern ut och fysiskt hindrade från att delta i rörelsen av fascistiska gäng.

Efter Janukovitj fall röstades den nya regeringen in av ett parlament (Radan) som var omringat och vaktat av beväpnade paramilitära nynazistiska och fascistiska banditer. Regeringen dominerades av borgerliga västvänliga partier, men det fanns också ministrar som kom från det högerextrema partiet Svoboda (som också fick posten som statsåklagare). Medlemmar från nynazistiska Högra sektorn bjöds också in till regeringen, men de vägrade. På grund av deras motstånd mot regeringen har Borotba-medlemmar tvingats gå under jorden och fly landet. En av deras medlemmar blev utsatt för ett kidnappningsförsök av fascister mitt på ljusa dagen.⁸

Men på grund av deras kritik av rysk nationalism och att de är socialister har de också motarbetats av några av de krafter som spelar en roll i rörelsen i Östra Ukraina. I december 2014 arresterades fyra av Borotbas ledande medlemmar av pro-ryska separatister i utbrytarrepubliken Donetsk. De beskylldes för att vara ”ukrainska agenter” och fiender till Putin som förberedde en revolution mot honom. De släpptes till slut efter två veckors fångenskap, men förbjöds att återvända. En av dem som satt fängslad var Viktor Sjapinov, som nu pekats ut som ”Putinagent” i artikeln i *Aftonbladet*, eftersom han tidigare arbetat som politisk konsult för Putins parti Enade Ryssland. Detta är ytterligare en skandalös lögn som spridits utan något som helst bevis. Att Sjapinov var en av de som arresterades i Donetsk är däremot ett uppenbart bevis för att han inte är pro-Putin.⁹

Aftonbladet skriver också att Sjapinov och en annan medlem i Borotba arresterades i Moldavien i november för att ”ha försökt störta regimen och underblåsa rysk separatism” och att Moldaviens regering fick ett brev från ”det andra största partiet i den ryska Duman” som krävde att de skulle släppas. Vad som inte görs tydligt är att detta är ett oppositionsparti – det ryska kommunistpartiet. Det är också falskt att de skulle ha arresterats för att ”underblåsa rysk separatism”. De arresterades på anklagelsen att ha försökt skapa en massrörelse tillsammans med vänsterorganisationen Moldaviens Sociala Forum.

Det påstås också att medlemmar i Borotba har stridit tillsammans med separatister. Det stämmer att några före detta medlemmar deltagit i de väpnade förbanden, varav en nyligen dog i strid. De lämnade emellertid organisationen i samband med att de bestämde sig för att delta i den väpnade kampen. Men även om det stämde att enskilda nuvarande Borotba-medlemmar hade deltagit i den väpnade kampen, så skulle det naturligtvis inte automatiskt göra Borotba till en pro-rysk organisation. Motståndet har aldrig i första hand handlat om någon pro-rysk separatism, som det brukar påstås. Folket i Donbass var tvungna att beväpna sig och försvara sig mot fascisterna och Kievs våld, lika mycket som kurderna i norra Syrien har varit tvungna att beväpna sig och försvara sig mot ISIS våld.

Aftonbladet skriver också att Borotba-företrädare har deltagit i en konferens i Moskva den 11 februari, vars syfte var att skapa ”Folkrepubliken Charkiv” och att ”befria Charkiv från Kievs

⁸ <http://www.marxist.com/fascist-gangs-attempt-to-kidnap-borotba-activists.htm>

⁹ <http://www.internationalen.se/2015/03/oserios-ryktesspridning-i-aftonbladet-om-ukrainska-socialister/>

junta snarast möjligt”. Men detta var en konferens för politiska flyktingar. Den tog ställning för att Charkiv-regionen och hela Ukraina skulle befrias från den pro-nazistiska regeringen, och för etablerandet av ”folkmakt” i Charkiv och hela Ukraina. Detta pekats ut som ett första steg till frigörandet av Kiev och resten av Ukraina. Det är alltså inte separatism som förespråkas, eller någon önskan om att bli en del av Ryssland, utan motstånd mot fascism.

Borotba är en socialistisk organisation och det är därför de attackeras i media. Men att bara anklaga dem för att vara socialister fungerar inte för *Aftonbladet*, och därför griper de efter halmstrån för att kunna bevisa att de är pro-ryska.

Vänsterfronten

Ett av deras tyngsta ”bevis” mot Borotba är deras samarbete med Vänsterfronten. Också Vänsterfronten har emellertid hela tiden tagit ställning mot Putin och Rysslands inblandning i Ukraina, inklusive annekteringen av Krim. Ilja Ponomarev från Vänsterfronten var exempelvis den enda i den ryska duman (riksdagen), som röstade emot annekteringen av Krim.

Faktum är att Vänsterfronten blev en stor organisation först efter att ha deltagit i protesterna mot Putins valfusk, där de spelade en framträdande roll. I samband med det fängslades flera av deras medlemmar och andra tvingades att emigrera. Deras mest kända ledare Sergej Udaltsov och Leonid Razvozzjajev, sitter för tillfället i fängelse i Ryssland och avtjänar de hårdaste straffen som någon rysk oppositionspolitiker har fått efter proteströrelsen 2011-2012, beskyllda av Putin för att vara ”georgiska agenter”.¹⁰

När författaren till denna artikel kontaktar Alexey Sachnin, medlem i Vänsterfronten och politisk flykting i Sverige, förklarar han att de personer som *Aftonbladet* påstår är Putin-agenter och medlemmar i Vänsterfronten, antingen är personer som aldrig haft något med dem att göra, eller som inte längre är medlemmar.

- Boris Kagarlitskij är en känd rysk socialist, som var medlem i Vänsterfronten fram till 2006 då han utslöts. Anledningen var inte att han var pro-Putin, utan att han och andra i Vänsterfronten hade olika åsikter om vad som var viktigast i kampen mot oligarkin.
- Darja Mitina utslöts ur Vänsterfronten 2014, på grund av hennes okritiska ställningstagande för separatisterna i östra Ukraina.
- Konstantin Kostin, som var rådgivare till Putin, har aldrig haft med Vänsterfronten att göra. Om något ser han dem som en fiende, precis som Vänsterfronten ser honom som en fiende.

Nyligen skrev en stor tidning i Ryssland att vänsteraktivister planerar en kupp mot regeringen och nämnde Vänsterfronten som inblandade.¹¹ De har tidigare benämnts som det främsta hotet mot regeringen för att de ”förbereder en revolution”. Det visar att Putin ser dem som en fiende och inte som en allierad. Samtidigt har de också kritiserat den nya högerregimen i Kiev och var emot majdan-rörelsen. Återigen försöker nu vissa som var för Euromajdan att stämpla dem som pro-Putin, eftersom alla som är emot majdan är pro-ryska i deras ögon.

”Förfalskad rapport”

Vänsterpartiets biståndsorganisation, Vänsterns Internationella Forum (VIF), påstås som sagt ha gjort oegentliga utbetalningar till Borotba. Bilden som målas upp är att Vänsterpartiet råkat stödja pro-ryska separatister och sedan velat mörka det. I själva verket är samarbetet mellan

¹⁰ <http://www.bbc.com/news/world-europe-20093239>

<http://www.theguardian.com/world/2014/jul/24/russian-opposition-leader-jailed-bolotnaya-square-sergei-udaltsov-putin>

<http://www.aftonbladet.se/kultur/article19132009.ab>

¹¹ <https://versia.ru/levaki-namerevayutsya-ustroit-v-rossii-gosudarstvennyj-perevorot>

Vänsterpartiet och Borotba välkänt, och Vänsterpartiet har aldrig försökt att dölja det eller deras bistånd till dem.

Samarbetet inleddes först med Förenade Marxister, som 2011 splittrades i två grupper. En del bildade Borotba och den andra Vänsteroppositionen, där den senare kom att stötta majdan-rörelsen. Vänsterpartiet fortsatte sedan samarbetet med Borotba fram till 2012 då det avslutades. Även om det hade varit sant att Borotba i nuläget hade varit separatister, hade rubriken ”Vänsterpartiet ger stöd åt pro-ryska separatister” därför fortfarande varit en fullständig lögn. Samarbetet och utbetalningarna avslutades ett år innan majdan-rörelsen ens hade börjat.

Vänsterpartiet redogjorde för sitt samarbete bland annat i VIF rapporten *Rapport från besök hos Borotba, socialistpartiet i Ukraina, 5-7 april 2013*, där det förklaras att pengarna bland annat har gått till att betala hyran för en partilokal i Kiev: ”De aktiva medlemmarna beskriver lokalen som ovärderlig i partiets arbete. Den utgör ett nav och erbjuder både kontorsutrymmen men också en större möteslokal.”¹²

Aftonbladet skriver också att utbetalningar har gått till ett privat bankkonto, som de påstår ”enligt uppgift” tillhör en kvinna som var en Borotba-ledares flickvän. Detta framställs som någonting oegentligt, men utbetalningarna godkändes av den svenska myndigheten Sida och gjordes innan det blev förbjudet att göra utbetalningar till personkonton. Anledningen till att de inte fördes över till ett organisationskonto, var att varken Förenade Marxister eller Borotba någonsin var officiellt registrerade som parti eller organisation, och därmed inte hade något sådant konto.

Kontot tillhörde en sekreterare i Borotba och pengarna fördes över till henne eftersom hon hade ett valutakonto. Dmytriy Kovalevich, som är medlem i Borotba, har förklarat för oss via mejl att hon i vissa medier beskrivs som Borotba-ledaren Viktor Sjapinovs flickvän och i andra som Sergej Kiritjuks flickvän, men att hon i själva verket var varken eller. Hon var en sekreterare i organisationen. Det är uppenbart att man satt titeln ”flickvän” för att få det hela att framstå som någon slags skandal som involverade korrupta ledare.

Vänsterpartiet skriver på sin hemsida att: ”Beträffande uppgifter om oegentligheter med revisionsrapporter är VIF:s styrelse angelägen om att få fram sådan information, men har inte fått ta del av något som visar att sådana skulle ha förekommit. Externa revisorer granskar VIF:s projekt och har inte hittat några oegentligheter.”¹³

Vänsterpartiet har aldrig försökt dölja sitt samarbete med Borotba. Det är tydligt att dessa påståenden framförallt syftar till att pressa Vänsterpartiet till att ge stöd till regeringens Kiev-vänliga politik, och avbryta allt samarbete med den vänster i Ukraina och Ryssland som är kritisk mot majdan-rörelsen.

Propaganda om Ryssland

Vi får dagligen läsa om hur Ryssland ger militärt stöd till separatister i Ukraina – och att EU måste stoppa dem. Knappt någonstans talas det om fascisterna i Ukraina och den ukrainska regeringens attacker mot folket. Alla de borgerliga partierna har tillsammans med media stämt upp i en evig klagosång om rysshottet och behovet av att gå med i Nato. Kampanjen har varit intensiv och stundtals nästan paranoid, särskilt efter militärens pr-kupp i höstas om en påstådd rysk ubåt i Stockholms skärgård.

Ryssen, sägs det, är på väg. Inte bara Ukraina utan hela Östeuropa, Baltikum, och – om man får tro den svenska militären – också Sverige hotas av en rysk invasion. Det talas om en ökad

¹² <http://www.vanstersinternationellaforum.se/wp-content/uploads/2013/08/Rapport-ukrainabeso%CC%88k.pdf>

¹³ <http://www.vansterpartiet.se/ukraina-och-samarbetet-med-borotba>

rysk aggression, som ska vara orsak till den kaotiska situationen i Ukraina. Om de goda västmakterna inte stoppar dem, klättrar snart ryska militärer upp från havet in i Stockholm.

Denna verklighetsbeskrivning stöttas helhjärtat av regeringen Löfvén, som nu meddelat att de kommer att låna ut 859 miljoner kronor till Ukraina, även om de visserligen än så länge avvisat planer på att gå med i Nato. Den socialdemokratiska utrikesministern Margot Wallström gav beröm till sin företrädare Carl Bildt för hans engagemang för Ukraina och kamp mot Ryssland, när hon besökte Ukraina nyligen. Det är samma Carl Bildt som förnekat fascisternas framträdande roll i majdan-rörelsen och som kallat högerextrema Svoboda för ”europeiska demokrater som arbetar för värderingar som är våra”.¹⁴

Rysslands involvering i Ukraina är utan tvekan större än de själva medger, men den är samtidigt mycket mindre än vad västerländska medier och politiker påstår. Ryssland är en regional imperialistmakt, och dess agerande i Ukraina styrs, precis som alla andra imperialistmakter, utifrån dess ambitioner att dominera och kontrollera marknader och områden. Dess försök att framställa sig som försvarare av den rysktalande befolkningen i Ukraina och som en ledande kraft i den anti-fascistiska kampen är endast en täckmantel för detta.

Om de verkligen hade velat rädda befolkningen undan nazisternas angrepp, så hade de annekterat folkrepublikerna i Donetsk och Luhansk när de utropades, och skickat in sin militär för att krossa regeringen i Kiev och de fascistiska väpnade miliserna. Men Ryssland har tillräckligt med problem på hemmaplan utan att behöva ta ansvar för den krisande ukrainska ekonomin. Vad de vill ha är kringliggande länder som en del av sin inflytandesfär. Putin vill inte heller provocera fram en alltför stor konflikt med EU, eftersom de är beroende av handeln med dem. De sanktioner som genomförts har redan slagit hårt mot landet.

I syndikalistiska tidningen *Arbetaren* publicerades nyligen en debattartikel där det hävdades att delar av vänstern är pro-ryska eller till och med styrda av Putin. I en uppföljande artikel, som svar på kritiken mot deras första artikel, tar de bladet från munnen. Där skriver de att man måste ge sitt stöd till regeringen i Ukraina eftersom den är ”mindre dålig” än regimen i Ryssland och att eftersom det är Ryssland som attackerar Ukraina så måste vänstern stå upp emot Rysslands imperialistiska angrepp. De skriver att vänstern måste vara ”mot Rysslands aggression och inte mot Ukraina. Hur ställer vi oss till Ukrainas nuvarande makthavare? De har inte vårt helhjärtade stöd. Precis som vi inte helhjärtat stödjer Sveriges eller USA:s makthavare. Men vi föredrar dem framför makthavarna i Ryssland, Vitryssland eller Kazakstan, och definitivt framför Janukovitj.”¹⁵

Hur det kan anses vara en vänsterståndpunkt att stödja en regim som baserar sig på fascister för att angripa sin egen befolkning? Och som genomdriver samma typ av nedskärningspolitik på order av IMF som i Grekland? Eller att stötta USA:s regim som varit minst lika involverad, om än ej militärt, som Ryssland i Ukraina? Att lyfta fram USA, ett land vars makthavare de inte ”helhjärtat stödjer” (stödjer de dem bara halvhjärtat?), som har världsrekord i att organisera och stötta kuppöversök, stötta diktaturer och gå in i länder för att kontrollera marknader och se till att dess regimer är underordnade allierade till USA, det måste vara ett extremt dåligt skämt. Tyvärr är det ingen som skrattar i Irak, Afghanistan eller alla andra länder som USA försökt eller lyckats förstöra.

Som marxister är vi liksom Vänsterfronten och Borotba mot både Rysslands och USA:s inblandning i Ukraina. Faktum är att USA och Ryssland, och i viss utsträckning EU, har varit

¹⁴ <https://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=1650&artikel=5801645>

¹⁵ <http://arbetaren.se/artiklar/ukrainare-vill-ocksa-ha-lyxproblem/>

inblandade i en brottningsmatch om vem som ska kontrollera och dominera Ukraina, liksom andra länder som en gång varit en del av Sovjetunionen.

USA är den imperialistmakt som står för den huvudsakliga ökade aggressionen. Genom Nato har de dragit in land efter land i Östeuropa in i sin intressesfär. De har länge försökt öka sitt inflytande över Ukraina och spelade en viktig roll i Euro-majdan utgång, på samma sätt som de var bidragande till 2004 års ”orangea revolution”. John McCain pratade på massmöten i Kiev och USA:s vice utrikesminister erkände sig ha spenderat fem miljarder dollar sedan Ukraina blev självständigt för att få sin politik genomförd i Ukraina. USA var därmed den imperialistmakt som intervenerade först i Ukraina, med stödet till euro-majdan rörelsen. Ryssland intervenerade först senare med annekteringen av Krim. Det verkar som om en del vänsteraktivister köper USA-imperialismens lögn: när de intervenerar i ett land är det endast för att sprida ”demokrati” men när USA-imperialismens fiender och konkurrenter intervenerar är det av imperialistiska och onda skäl.

USA är den dominerande imperialistiska stormakten på världsskala, och som därmed kan dominera regioner långt ifrån dess nationsgränser. Dess relativa försvagning har dock gjort att regionala imperialistmakter som Ryssland kunnat öka sitt inflytande på USA:s bekostnad. I detta imperialistiska spel kan vi inte stödja någon sida. Vi stödjer inte heller deras direkta allierade, de öppet pro-ryska nationalisterna eller den ukrainska västvänliga och nazistbaserade regeringen.

De skriver vidare att ”Det är ju uppenbart att Donbass-regionen aldrig skulle ha bråkat med resten av Ukraina om inte Kreml stod bakom spelet.” Vi anser det vara lika naturligt att det uppstår klasskamp mot nedskärningspolitik och fascistiska angrepp som det uppstått demonstrationer emot fascistattackerna här i Sverige eller generalstrejker mot nedskärningspolitik i Grekland och Spanien. Detta är väl inte ens nödvändigtvis marxistiskt, utan en väldigt grundläggande vänsteråsikt: att förtryck föder motstånd.

De säger också att kritik av Kiev-regeringen bara är någonting som intresserar ”den västerländska vänstern” med sina ”lyxproblem”. Detta är att spotta på alla dem som mördats, kidnappats och lemlästats av nazister. Det är att spotta på de som i hopp om att överleva hoppade ut från det brinnande fackföreningshuset i Odessa, där många sedan blev ihjälslagna av de nazister som tänt på.

Det har varit en hetsig kampanj mot dem som motsäger den bild som ges i media. Det har gått så långt att när en Euromajdan-kritisk grupp ville visa en utställning med foton från attacken mot fackföreningshuset i Odessa, där nazister jagade in demonstranter i ett fackföreningshus och satte eld på det medan andra sköt med pistol mot fönstren – fann de att få vill låta dem visa foton. I Helsingborg beslöt det moderata kommunalrådet Peter Danielsson att neka ABF som bjudit in utställningen att visas i stadsbiblioteket, efter att en man som brukar publicera sig på SD-magasinet Samtiden hört av sig och pekat ut talaren som terrorist och rysk agent.¹⁶

”Det finns inga fascister i Ukraina”

De som attackerar vänstern i Ukraina och Ryssland för att vara pro-ryska, tenderar att förneka eller förminska fascisternas roll i Ukraina, för att kunna rättfärdiga sitt stöd till Euromajdan.

Ett exempel på det är den nämnda artikeln i *Arbetaren*.¹⁷ De skriver att Donbassföreningar dykt upp i Sverige som ”propagerar för separatistiska organisationer som inte är erkända någonstans, [för] de så kallade folkrepublikerna i Donetsk och Lugansk, vars ledare är portade från *den civiliserade världen*, och i Stockholm och Malmö sprids uppbyggda lögn om

¹⁶ <http://www.aftonbladet.se/kultur/article20340107.ab>

¹⁷ <http://arbetaren.se/artiklar/putinstyrd-pseudovanster-stodjer-rysk-imperialism/>

ukrainsk fascism och antifascistiska 'rebeller' på öppna möten *där lukten av ryska pengar är så stark att man håller för näsan.*" (vår kursivering)

Om Högra Sektorn skrev de att de "fick ynka två procent i det ukrainska valet 2014." Andra har pekat på att högerextrema Svoboda gjorde ett dåligt val. Men detta bortser ifrån att de etablerade partierna har rört sig längre högerut. Det bortser också ifrån att Svobodas nedgång till stor del fylldes upp genom det Radikala Partiets framgång, som nu har 22 ledamöter i parlamentet, och många öppet nazistiska medlemmar. De gjorde en allians med en del av nynazistiska Social-Nationalistiska Församlingen, varifrån flera medlemmar valdes in på Radikala Partiets listor i Kiev. Flera medlemmar i Aidar-bataljonen, som anklagats av Amnesty för krigsförbrytelser som kidnappningar, utpressningar och möjliga avrättningar, finns också på Radikala Partiets lista.¹⁸

Dessutom kom andra nazister in genom att ställa upp självständiga kandidaturer i enmansvalkretsar som Högra Sektorns två mest framträdande medlemmar Dmytro Yarosh och Borislav Bereza. I andra fall stod nazister med på etablerade partiers valsedlar. På Block Poroshenkos valsedlar, presidentens parti, fanns bland annat Andrij Denisenko, som är en ledande medlem i Högra sektorn.¹⁹ Och på premiärministern Yatseniuks parti Folkfrontens valsedel fanns Tetyana Chornovil, före detta medlem av den våldsamma fascistorganisationen UNA-UNSO och Ihor Lapin från nyss nämnda Aidar-bataljonen.

Nazister valdes sedan till viktiga poster. Den ökände nazisten Mosiychuk från Radikala Partiet har exempelvis valts till ordförande i en parlamentarisk kommitté med ansvar för upprätthållande av lag och ordning. Men fascisternas styrka ligger inte i en popularitet hos folket eller i en stor närvaro i parlamentet, och de är definitivt inte starka nog att kunna ta över styret av staten. Deras styrka ligger utanför parlamentet och i det faktum att staten är beroende av dem i kriget mot östra Ukraina.²⁰ De får därför stöd från staten och borgarklassen som ger dem en ledande roll i kriget, samtidigt som staten inte utövar en direkt kontroll över dem och därav delvis fruktar dem.

Det är högst ironiskt, eller snarare skandalöst, att det finns svenska vänsteraktivister som blundar för nazisters stora närvaro i Ukraina när ett flertal svenska nazister deltar i striderna. Även om media generellt sett är tysta om detta, har ett flertal rapporter spridits om svenska nazister som åkt till Ukraina. Expressen har intervjuat flera av dem, däribland Mikael Skillt som har en bakgrund i nazistorganisationerna Svenska Motståndsrörelsen och Svenskarnas Parti.

Säpo har själva medgett att närmare 30 svenska högerextremister har rest till Ukraina för att delta i upproret på Majdantorget eller direkt i den beväpnade konflikten "mot Ryssland" – det vill säga för att slåss mot folkrepublikerna och civilbefolkningen i öst.²¹ Även regeringens samordnare mot våldsbejakande extremism, Mona Sahlin, har erkänt detta. Det är helt uppenbart att nazister spelar en mycket framträdande roll i Ukraina.

Besvara lögnerna!

Vänsterpartiet borde gå till motangrepp. Till att börja med borde man organisera en kampanj av möten över hela landet, där man bjuder in ögonvittnen från vänstern i Ukraina, och ger ett socialistiskt svar. De borde givetvis attackera den ryska regeringen och avvisa de löjliga anklagelserna om ryssvänlighet, men de borde än mer attackera regeringen i Kiev, avslöja de svenska nazister som åker till Ukraina och stå upp för och försvara den vänster som attackeras

¹⁸ <https://www.amnesty.org/en/documents/EUR50/040/2014/en/>

¹⁹ <http://www.cvk.gov.ua/pls/vnd2014/WP040?PT001F01=910&pf7331=26>

²⁰ <http://liva.com.ua/tuberculosis-racism.html>

²¹ <http://www.expressen.se/nyheter/svenskarna-som-strider-i-ukraina/>

av såväl nazister och separatister som av borgerlig media – och till och med av delar av den autonoma ”vänstern”. Den främsta uppgiften för socialister och vänsteraktivister i Sverige är att motsätta oss och attackera de imperialistiska ambitionerna hos den svenska borgarklassen.

Istället såg vi hur Jonas Sjöstedt skrev på sin blogg att EU:s sanktioner är nödvändiga ”så länge aggressionen inte upphör” och att ”Putins oljemagnater, vapenhandlare och bankirer kan gärna få så hårda sanktioner som möjligt.” Men vad sägs om Ukrainas kapitalister? Eller Tysklands, USA:s och Sveriges för den delen? Har de goda intressen till skillnad från de ryska? Att stödja sanktionerna är ett stort misstag. Vänsterpartiet borde inte ställa sig på västmakternas sida. De borde tvärtom avslöja båda sidors imperialistiska intressen och erbjuda sitt stöd till fackföreningarna och vänstern i Ukraina som håller på att decimeras.

Det finns inget reellt hot mot svenskar från Ryssland. Men det finns ett hot mot de ryska vänsteraktivister som lever i exil. Om Sachnin exempelvis skulle vara en Putinagent hit-skickad för att sprida rysk propaganda, så ifrågasätter det Sachnins rätt till asyl och hotar därmed hans uppehållstillstånd i Sverige. Samtidigt blir våra kamrater förföljda eller mördade i Ukraina, bara för att de kämpar mot högerpolitik och fascism. Det är därför alla revolutionärers internationalistiska plikt att motbevisa de lögnen som sprids om vänsteraktivister i Ukraina och Ryssland. Det är inte Putin som är det stora hotet för oss i Sverige, utan de svenska nazister som åker till Ukraina och som kommer att komma tillbaka med stor krigserfarenhet och förhöjd krigsmoral.

Vi har redan sett vad det lett till med de senaste årens ökade fascistattacker. Andreas Carlsson var en av de ledande inom Svenskarnas Parti, och är efterlyst för mordförsök efter det uppmärksammade knivdådet på Möllevångstorget i Malmö den 8 mars förra året, och som följdes av en demonstration med 10.000 deltagare veckan efter. Carlsson var en av de första svenskarna som åkte till Ukraina där han deltog under demonstrationerna.

Men enligt Säpochefen Anders Thornberg utgör dessa svenska nazister inget hot. Istället målar Säpo ut den autonoma vänstern som ”det främsta hotet mot demokratin”. Detta trots att nazister i Sverige utfört fjorton mord under de senaste 15 åren, medan den autonoma vänstern inte genomfört några alls. Det är uppenbart att högern, polisen, media och även regeringen blundar för nazisternas våld i Sverige och andra länder. Det är uppenbart att de endast fokuserar på vissa länders och vissa gruppers våld, och försvarar våld när det gynnar dem.

Även om rörelsen i sydöstra Ukraina har kommit att tas över av reaktionära element är utvecklingen inte entydig. Bland folket har hatet mot oligarkerna stärkts efter att de kom ut så bestämt emot republikerna. Alla stridande förband är inte ryssvänliga. Och i västra Ukraina ökar missnöjet med regeringen som attackerar demokratiska rättigheter och genomför nedskärningar och privatiseringar samt skickar soldaterna till döden utan ordentlig utrustning. Stora demonstrationer har hållits i flera regioner i västra Ukraina. Efter den 20 januari har endast 62 procent av de som inkallats till kriget dykt upp. När detta antar karaktären av öppen revolt också i västra Ukraina, kommer de som nu försvarar regeringen att få svårt att anklaga en sådan rörelse för att vara ryssvänlig.

Den enda lösningen är att ena arbetarna och bönderna i öst och väst mot oligarkerna och regeringen, mot Ryssland och de västliga imperialisterna. För att ett sådant enande ska hålla måste det bli en kamp för det som lyftes upp i början av rörelsen i östra Ukraina. Det kan inte stanna vid demokratiska krav, som enbart går tillbaka till det status quo som rådde innan euro-majdan, utan måste av nödvändighet gå längre för att kunna mobilisera arbetarklassen. Det måste bli en kamp för att expropriera oligarkerna och ställa företagen, gruvorna och bankerna under arbetarnas demokratiska kontroll och styre. En kamp för socialism.

- Låt inte lögnerna stå obesvarade! Avslöja högern och media!

- Försvara Borotba och Vänsterfronten!
- Kämpa mot USA-, NATO- och EU-imperialismen!
- Kämpa mot den svenska imperialismen!
- Inget stöd till Ryssland och Putin!
- För en internationalistisk, enad kamp mot kapitalisternas våld och attacker överallt!